

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. ÉVFOLYAM. 12. SZÁM. 1982. DECEMBER. ÁRA: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

Kedves Gyerekek!

Hazánk határain túl is élnek magyarul beszélő felnőttek, gyerekek. Gyakran kapunk tőlük levelet. Nézzük, mit írtak Romániából az erdélyi, tordai óvodások:

„A mi hazánkban a 4—7 éves gyerekeket sólymoknak nevezik, és a pionírokkal (úttörőkkel) együtt sok érdekes foglalkozást rendeznek.

Ismerjük Magyarországot a televízióból, a rádió műsoraiból, képeslapokról és könyvekből. Büszkék és boldogok vagyunk, hogy Dörmögő és a bocsok, barátaik közé sorolnak bennünket.

Szeretettel küldünk a Dörmögő olvasóinak rajzokat, éneket, mondókát.

Csoportunk élenjáró sólymairól fényképet is küldünk:

Csép Zita

Zsíros Imi

Bitai Kinga

Kassai Lajos

Vajda Zsuzsi

Csép Attila

Duló Mónika

Róth Melinda

Szeretettel, *a tordai 3. számú óvoda sólymai és Kadácsi Annamária óvó néni"*

Vajda Zsuzsi rajza

Kányádi Sándor: **KISKOVÁCS**

Hallod-e, te kiskovács, mit dohog a kalapács?
Azt dohogja döndeleg, ekevasat élezek,
mert a tavasz közeleg.

Csép Zita rajza

CSIGA-BIGA taliga,
Nyújtsd ki szarvad, nem oda!
Menj a mocsárra koma,
Langyos víz a lakoma.

A Dunára hamarost,
Vizet igyál zavarost,
Kússzál rücskös törzsökre,
Tárkonyt majszolj früstökre!

Sokan pótoltátok ügyesen a fürdőszoba hiányzó tárgyait. Szerencsés nyerteseink: *Nagy Krisztina, Pomogács Hajnalka, Rideg András, Szomor Emese,* Budapest — *Bayer Ildikó,* Százhalombatta — *Benedek Judit,* Törökszentmiklós — *Dittrich Erika,* Fehérvárcsurgó — *Dulay Balázs,* Vác — *Gordos Judit,* Szécsény — *Hajek Dóra,* Agárd — *Horváth Judit,* Kunmadaras — *Konkoly Mihály,* Jászboldogháza — *Kossut Márti,* Kocs — *Lendvai Tamás,* Pannonhalma — *Machnitz Judit,* Gyula — *Pék Valéria és Rudolf,* Tatabánya — *Siska Ferike,* Eger — *Sváb Balázs,* Székesfehérvár — *Szabó Norbert,* Győr — *Szűcs László,* Solt — *Török Tímea,* Dorog — *Zsinóros Andrea,* Kapuvár — *Napközi Otthonos Óvoda piros csoportja,* Budapest, Újhegyi sétány — *Petőfi Sándor Általános Iskola 1. osztálya,* Balassagyarmat — *Georgina úti Általános Iskola 2. c osztálya,* Budapest.

MARÉK VERONIKA:

Karácsonyi ablakok

Karácsony tájékán mindig az ablakokat nézem: hol látok színes, fényes karácsonyfát? Tavaly is néztem az ablakokat és tavalyelőtt is. És most eszembe jutott a történet, a két karácsonyi ablakról.

Az egyik ablakban nagy fa ragyogott. Ágai lehajoltak a sok-sok szaloncukor súlya alatt. A szobában vidám társaság gyűlt össze. Messziről jött rokonok lehettek, hiszen a karácsony a család ünnepe. A lakás tele volt bőröndökkel, kinyitható ágyakkal, gumimatracokkal. Éppen véget ért az ajándékozás. Elfújták a gyertyákat, és zsibongó beszélgetés kezdődött.

A sarokban három gyerek nézegette az ajándékokat: Kata, Jani és a kis Miki. Megvizsgálták a távirányítós autót. Felöltöztették az új babát. Az összerakós játékból házat, repülőgépet és autót készítettek. Belenéztek a könyvekbe is. Aztán elővették a nagy társasjátékot.

Kata böngészte a szabályokat, a másik kettő meg lerakta a táblát. Azaz — lerakta volna, de nem fért el. Tanácstalanul néztek körül.

— Az asztal! Tegyük az asztalra! — javasolta Jani.

— Hess innen, hess innen! — szólt rájuk a mama. — Nem látjátok, hogy terítek? Kezdődik a vacsora. — S a fehér abrosz, mint egy nagy felhő, az asztalra borult.

— Mi nem vagyunk éhesek! — mondta Miki. — Mi játszani szeretnénk!

— Játsszatok a sarokban! — szólt oda egy nagynéni, és tányérokkal, evőeszközökkel rakta tele az abroszt.

A gyerekek újra leköltöztek a földre. A vendégsereg enni kezdett. Előkerült néhány üveg bor is, és az asztalnál harsány nevetés tört ki, valahányszor Gábor bácsi befejezett egy-egy történetet. A gyerekek nem értették egymás szavát. Ha mama újabb tálakkal érkezett a konyha felől, mindig összébb kellett szorulni. Aztán leoltották a csillárt és bekapcsolták a televíziót. Most már látni sem lehetett semmit.

Miki keseredett el a leghamarabb.

— Hagyjuk abba! — mondta dühösen és összekavarta az egészet.

— Ne hagyjuk abba, olyan jó! — izgult Jani.

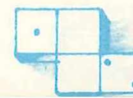
— Talán kint elférünk! — tűnődött Kata. — Gyertek!

Kimentek a szobából. A kisszoba tele volt bőröndökkel. Az előszoba kicsi volt. A konyha —, a konyhába be se lehetett menni. Mama sietett el mellettük.

— Mit lábatlankodtok itt? Menjetek be a nagyokhoz!

— Játszani szeretnénk —, mondta Miki, és magához szorította a nagy társasjátékot.

— Most nem lehet játszani. Hozom a sültet. Erről jut eszembe: menjetek át Bíró

nénihez, hívjátok át egy kicsit! Ne legyen egyedül karácsony este!

A gyerekek kabátot vettek és sapkát húztak. Elindultak a lépcsőn.

A másik ablak egy emelettel lejjebb volt. Öreg néni lakott mögötte, talán éppen Bíró néni. Ragyogtak az ablaktáblák, fehérlett az abrosz a sublóton. Egy cserépben kicsi karácsonyfa állt, ágain gyertyák, alma meg dió. Szinte érezni lehetett az alma és a sütemény illatát. Mert sütemény volt az asztalon, meg egy üveg bor.

Talán várt valakit Bíró néni? Nem, nem várt senkit. Fia, lánya messze lakott, s az idén nem vállalkozott a hosszú utazásra. Egyedül ünnepelt, életében először.

Meggyújtotta a gyertyákat, a fa alá tette az ajándékokat, amiket a gyermekeitől kapott. Kicsit elszorult a szíve. Aztán nagyot sóhajtott, elővette a kötését és dolgozni kezdett. Gyertyafénynél.

Ekkor szólalt meg a csengő. Ajtót nyitott. Három gyerek állt a folyosón.

— A mama azt üzeni, hogy tessék hozzánk átjönni, mert most hozza be éppen a sültet... — hadarta Kata, aztán ámulva körülnézett. Bíró néninél nem voltak vendégek, de nála is ünnep volt. Csend volt, és a szoba közepén egy asztal. Tágas, nagy asztal... Miki szólalt meg a leghamarább.

— Bíró néni, nem játszhatnánk itt? Ezzel az új társasjátékkal! Otthon nem férünk el.

— És Bíró néni lehetne a negyedik! Úgyis csak négyesben az igazi! — tette hozzá Kati.

— Játsszunk együtt! — könyörgött Jani. Bíró néni szabadkozott.

— Hiszen én nem is tudok játszani!

— Mi sem, mi sem! — kiáltották a gyerekek. — Csak most tanuljuk.

Bíró néni észre sem vette, és már a sublótra került a bor meg a sütemény. Körülülték az asztalt, szétrakták a játékot. Lassan belemelegedtek, s egyre izgalmasabb lett a játék. Az óramutatók forogtak, forogtak körbe-körbe.

A másik, fenti ablakban újra meggyújtották a csillárokat. Véget ért a televízióműsor. A gondos háziasszony feketekávéval élénkítette fel az elpilledt vendégeket. Újra kezdődött a beszélgetés, a nevetés.

Ám éjfél felé már a feketekávé sem tudta ébren tartani az ünneplőket. Néhányan elszállingóztak, a többiek pedig lefekvéshez készülődtek. Mama bosszankodva nézett körül.

— Hova lettek ezek a gyerekek? Csak nem bújtak el?

Kinézett a konyhába, a kisszobába. Üres tepsik és félig nyitott bőröndök hevertek szanaszéjjel. A mama a fejéhez kapott.

— Úristen, megszöktek!

— Ugyan már! — nyugtatta meg Gábor bácsi. — Dehogy szöktek meg! Biztosan szomszédolnak valahol.

— Igen, igen, én küldtem át őket Bíró néniért —, jutott mama eszébe. — Szaladok értük!

SOMORJAI ÉVA rajzai

Leszaladt a lépcsőn és becsengetett az ajtón. Bentről nagy nevetés harsant, és Bíró néni fürgén az ajtóhoz sietett.

— Én nyertem! — kiáltotta vissza a gyerekeknek, aztán csodálkozva nézett mamára.

— Elnézést kérek, kedves Bíró néni, ne haragudjon rám, ezek a haszontalanok ittragadtak, pedig csak egy üzenettel küldtem le őket.

— Nincs semmi baj. Köszönöm szépen a kedves meghívást, de olyan jól szórakoztunk... Éppen vége van a játéknak.

A gyerekek összerakták a nagy társasjátékot. Elköszöntek Bíró nénitől. Miki átölelte Bíró nénit és a fülébe súgta:

— Mondok egy titkot!

— Halljam.

— Ez volt a világ legjobb karácsonya!

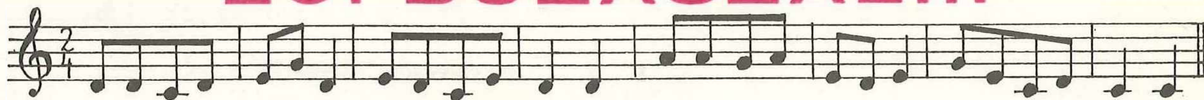
A mama rászólt: — Igyekezz, fiacskám! Késő van. Bíró néni, kérem, ne haragudjon. Tudja, sok volt a vendégem —, mentegetőzött még egyszer, és felmentek a sötét lépcsőházban.

— Hogy haragudnék? — gondolta Bíró néni. — Éppen én haragudnék? Hiszen magam sem hittem, hogy igazi karácsonyom lesz. Most pedig alszom egy nagyot.

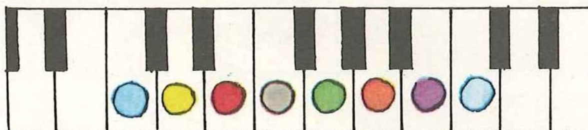
Lassan leoltották a lámpákat. Az egész ház sötétbe borult. Minden ablak egyforma sötét lett. Mindenütt aludtak az emberek.

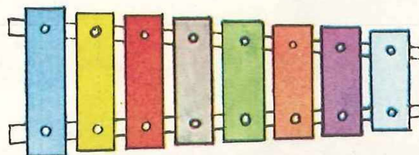
Hát ez volt a két karácsonyi ablak története.

ÉGI BÚZASZÁL...

Vajon ki ismeri fel közületek erről a kottáról azt a dalt, amelyet valamennyien tanultatok az óvodában? Valószínűleg nem sokan. Ha a szövegét is leírom (Ezüstszánkót hajt a szél hófehér határon, stb.), akkor elénekelheti, aki ismeri, de hogyan tanulja meg az, aki sohasem hallotta? Zongorán vagy harangjátékon könnyen kikereshetitek a hangokat a következőképpen.

Lerajzoltam és kiszíneztem a zongora, illetve a harangjáték hangjait.

Tegyetek a zongora megfelelő fehér billentyűire vagy a harangjáték fémlapjaira ilyen színű papírokat! Minden szín egy-egy hangot jelent. Leírom a kottát színekkel is, próbáljátok meg eljátszani! A felül összekötött hangokat csak rövid ideig halljuk; **nyolcadoknak** nevezik őket. A különálló hangokat, a **negyedeket** mégegyszer annyi ideig halljuk, mint a nyolcadokat.

Ez a karácsonyi dal Kodály Zoltán szerzeménye. Kodály, zenetanár és zeneszerző volt. Énekelni tanította az embereket: soksok dalt írt óvodásoknak, iskolásoknak és természetesen felnőtteknek is. Dalai közül bizonyára jónéhányat ismertek. Népdalokat is gyűjtött, amiket régebben a falun élő emberek találtak ki és énekelgettek. Ha Kodály Zoltán élne, most lenne száz éves.

Leírok egy olyan Kodály dalt is, amit csak kevesen ismerhettek, de érdemes lenne megtanulnotok. A szövegét Weöres Sándor írta.

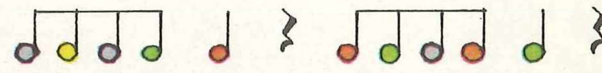

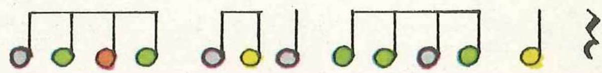
Égi búzaszál, hajnalcsóva száll,

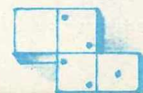
segíts minket napsugár dalra kelni már!

(A 𝄽 jel szünetet, csöndet jelent, amely ugyanolyan hosszú ideig tart, mint a hangjegy).

GRYLLUS VILMOS

TORDON ÁKOS:

Téli kívánságok

Tartson a tél sokáig: érjen a hó — bokáig!
Igen, legalább odáig, s ne olvadjon el hamar!
De hamar jöjjön a Mikulás, s hamar legyen
karácsony, mert nem szeretek sokat várni,
és olyan nehéz a karácsonyi gyertyagyújtást
kiböjtölni, kivárni. A karácsonyest legyen
hosszú, olyan hosszú, amilyennek én szabom,
ezért inkább délben kelek fel, hogy sokáig
szabadjon játszanom. A karácsonyi ajándékok,
új játékok gondot senkinek se okozzanak,
elég, ha csak azt teszik a karácsonyfám alá,
amit én kérek, hiszen én tudom csak igazában,
valójában, mire vágyom, mit kívánok, minek
fogok örülni a legjobban. Például: fülmelegítőt,
fürdőköpenyt, pizsamát, papucsot, fogmosó poharat
ugyebár máskor is kaphatok?
És hogy én mit adok? Ez maradjon csak
titok, meglepetés a legutolsó pillanatig!
És most még a télre visszatérve: hagyják meg
hófehérnek a havat, ne legyen belőle sózott latyak!
Legyen fehér, akár a legfehérebb rajzlap!
Legyen fehér az utca és a tér! Minden utca és tér!
Az egész város! Ne csak a városon túl legyen a világ
fehér! — Legfeljebb: autók helyett lovas szánok
csilingeljenek, és akik nem szeretnek kutyagolni,
üljenek mind szánra! Szánbuszok, szánvillamosok
repüljenek a télben! Hóemberek álljanak minden sarkon!
A mi sarkunkon állónak kölcsönadom a tavalyelőtti
sálam, mert minden napra és minden éjre
mindig mínusz öt fokot kérek, és nem akarom,
hogy megfájduljon a torka a hidegben!
Lám, ennyivel be is érem, ha ráadásul a legmérgesebb
bácsi és néni sem szíd meg, ha a hógolyóm netán
a kabátján csattan szét, és ha a tél
egy kicsit hosszabb lesz a tavalyinál,
persze, csak annyival, hogy kedvemre
körbecsúszkálhassam a csissz-csussz téli világot.

SOMORJAI ÉVA rajzai

— Milyen szép ez a fenyő! — szólt a maci, amikor felállította a csodás fehérséget a szobában. — Minden ága csupa hó! Biztosan örül majd Peti és Panni.

A kis maci izgatottan várta a gyerekeket. Bebújt az ágy alá.

— Innen majd jól látok és hallok mindent — gondolta.

— Nini, egy vízcsepp! — csodálkozott a maci. — Hát te hogyan kerültél a padlóra?

Rövid idő múlva kis patakocska folydogált az ágy alá.

— Biztosan a gyerekek öntöttek ki egy pohár vizet —, nyugtatta meg magát maci.

Nyílt az ajtó.

— Jaj, mi történt? — hallotta a maci Panni rémült hangját.

— Árvíz van a szobában! — kiáltott Peti. — Gyorsan hozom a vödröt.

Sok időbe telt, amíg a gyermekek eltakarították a víztócsát.

— Csak tudnám, mi okozta a vizet! — sóhajtott Peti.

— Ugyan hagyd! — vigasztalta Panni. — Nézd, milyen gyönyörű a fenyőfánk! Sok csillogó-villogó dísz fér majd rá.

— Lássunk munkához!

Erre már a maci is előbújt az ágy alól.

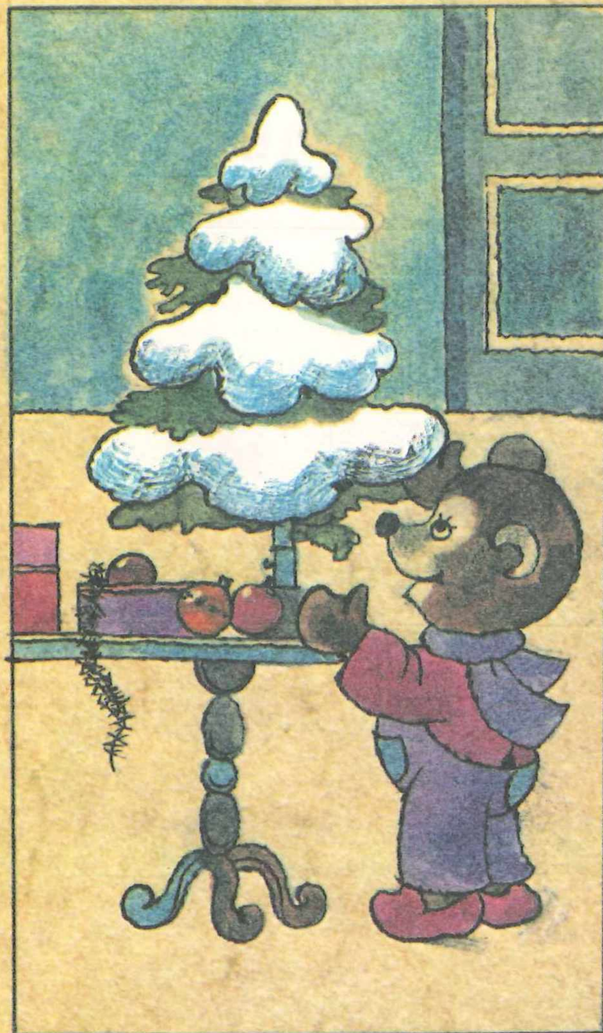
— Hová lett a csodás fehérség? — kérdezte szomorúan.

— Hiszen az előbb még hó díszítette a fát!

Peti és Panni mosolyogva néztek a macira.

— Azért a meglepetés így is sikerült! — simogatták meg a kis bocsot.

Karácsonyi meglepetés

SOMORJAI ÉVA rajzai

Milyen lett a fenyőfa, amikor a gyerekek feldíszítették? Fejezd be rajzzal a mesét!

Bizonyára akadt olvasnivaló is a karácsonyi ajándékok között.

Milyen mesét, történetet, könyvet olvastál el önállóan? Írd meg Dörmögőnek! *S. T. K.*

KI KOPOG?

Van egy ajtó. Meséltem már róla.
Nem rajzolom le, inkább te mondd meg:
szerinted mekkora lehet?

Olyan NAGY mint egy kapu?

Vagy CSAK AKKORA, mint
egy konyhaajtó?

Mit gondolsz, miből készült?

FÁBÓL? FÉMBŐL?
műanyagból?

Régen csinálták? Vagy mostanában?
Hát a színe?

barna? zöld? piros?

Rajzold le, hogy milyennek képzeled,
azután kopogtassunk be rajta:

KOP-KOP-KOP!

Az ajtó mögül azt kérdezik:

KI KOPOG?

— Döbrentey Ildikó —, felelem én,
és: —...................—, feleled te.

Az ajtó kinyílik, és mi belépünk
a karácsonyi szobába.
Egy nagy asztalt látok. Az asztal körül
ott ülnek: a gyerekek,
az édesanyák, az édesapák,
a nagymamák, a nagypapák,
a dédikék,
a testvérek,
az unokatestvérek,
a barátok,
az óvónénik,
és még mások is:
a Nyugdíjas Gőzmozdony,
a Mesebeli Madár,
Csorbóka tündér,
Ádám bátyó a Suttogó Erdőből,
Márta néni a Mezítlábi Rétről,
a Kóbor Macska,
a Zöld Kavics,
és itt van persze
szakállas Levente Péter barátunk,
meg Gryllus Vilmos, a muzsikus,
és még mások is.

Ennyi ember, egy asztal körül!
Dehát miért? MERT KARÁ

RÉGI, RÉGI szokás,
hogy karácsonykor
összegyűlnek
a rokonok,
barátok,
és jókívánságokkal,
ajándékokkal
kedveskednek
egymásnak.

Bennünket is biztatnak:
— Gyertek, ünnepeljetek
velünk!

És jut hely még nekünk is
a nagy asztalnál.

ONY VAN!

Az ünnepi terítővel letakart asztalon egy korsó áll. Fenyőágak illatoznak benne.

Mellette egy tál dió,
egy zacskó mák
és egy szép piros alma.

Régi, régi SZOKÁS szerint
a dióval és a mákkal
jó egészséget,
boldogságot,
szerencsét
kívánnak egymásnak
az emberek.

Én azt kívánom neked, hogy ahány szem egészséges dió van ebben a tálban, annyi örömöd legyen jövő karácsonyig!

És ahány szem mák van ebben a zacskóban, annyit kacagjál a következő esztendőben!

Hát a piros alma mit jelent?

RÉGI, RÉGI SZOKÁS, hogy a karácsonyi asztalnál az apa annyifelé vág egy almát, ahányan az asztal körül ülnek.

Mindenkinek ad egy szeletet, és azt mondja:

„— Ha hosszú útra mégy,
és eltévedsz,
gondolj azokra,
akikkel almát ettél karácsonykor."

Ebből a piros almából most te is kapsz egy szeletet.

Karácsony ünnepén
mit kívánsz
a szüleidnek?
a nagyszüleidnek?
a dédikéknek?
a testvéreidnek?
az unokatestvéreidnek?
a barátaidnak?
az óvónéniknek?
a többi embernek?

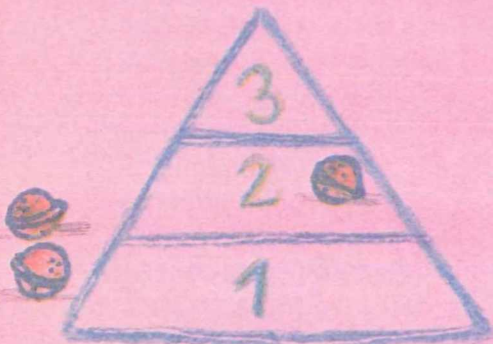
Én jó egészséget,
jó barátokat,
és szeretetet
kívánok neked!

Viszontlátásra, februárban!

Döbrentey Ildikó

JÁTÉKSZÜRET

A televízió karácsonyi műsorából a görög gyerekek kedvenc deltajátékát ismerhettétek meg.

Ezt az ábrát a szabadban a földre, a szobában pedig egy kartonra is felrajzolhatjátok. Ezután mindenki kap 5-5 szem diót, amelyeket kb. 3 méter távolságból úgy gurít el egymás után, hogy lehetőleg a megrajzolt ábrán álljanak meg. Annyi új diót kap a játékos, ahányat az eltalált mező száma mutat. Az első, legnagyobb terület egy diót ér, a második kettőt, a harmadik hármat. Az a dió, amelyik kigurul az ábrán túlra, elveszett. Mindenki kedve szerint nehezítheti a játékot. Guríthatjátok a diókat féllábon állva, bekötött szemmel, vagy háttal a célnak. Jó szórakozást kívánunk!

Karácsonyi 5-let vásár

... amelyben a portéka „ára" csak egy kis, szeretet, türelem, ügyesség. Ugye nem is drága? Annak aki kapja, mégis a legdrágább lesz. Tudod miért?

Só-kerámia díszek.

A babák feje só-kerámia, a teste, filcből van.

Fesd ki tempera-festékkel!

A piros alma dísze: pirított kész-tészta, csepp mézzel felragasztva; a zöld almát szegfűszeggel „varázsolhatod" el.

Ez a lánc is tésztából készült.

Tervezte, elkészítette, fényképezte, írta: KOLTAI ÉVA

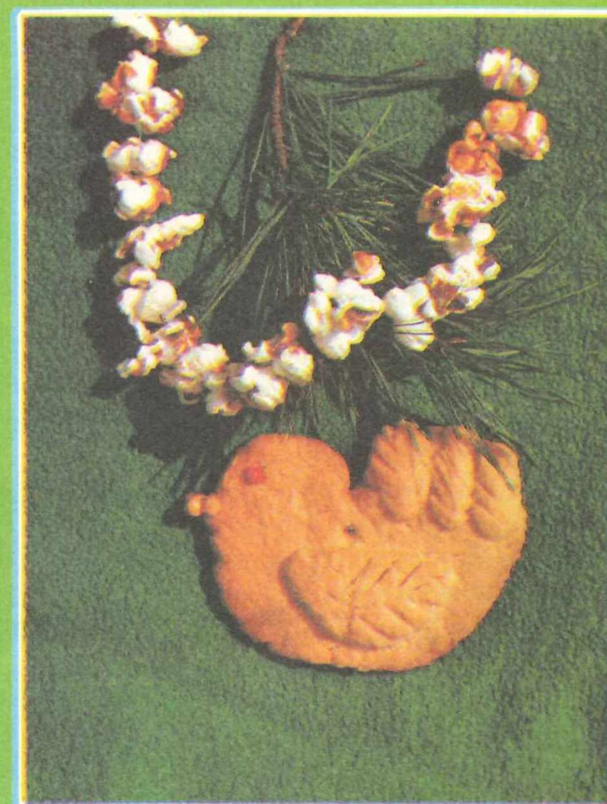

Ehető karácsonyfadíszek

Igaz a közmondás, hogy „egyszer esik esztendőben karácsony". A kedves ünnep örömeit előtte és utána is megtoldhatjuk egy kissé, ha 3-4 nappal karácsony előtt mi, gyerekek, készítünk ehető karácsonyfadíszt, amit ünnep után még néhány napig csemegetünk a fáról.

A cukrozott, pattogatott kukorica-füzér úgy készül, hogy egy mélyebb tálat tiszta kézzel, vékonyan megkenünk olajjal. Aztán habüstben vagy lábosban világosbarnára olvasztunk 1/4 kg kristálycukrot, és egy lyukas merőkanállal megmártjuk benne a pattogatott kukoricát —, ezt a szülők, nagyszülők végezzék. Amikor a szemekre rátapadt a folyékony cukor, az egészet az olajozott tálba borítjuk. Ezt addig ismételgetjük, amíg a tűzről levett, de még forró cukor tart. Amikor a cukor kihűlt a kukoricaszemeken, szétszedjük őket —, ha összeragadtak —, és varrótű segítségével hosszú cérnára fűzzük; úgy aggatjuk a karácsonyfa ágaira. Igen finom és játékosan elkészíthető csemege.

A másik karácsonyfadíszhez vegyünk egy kis zacskó gyöngycukorkát, aztán kérjünk a beigli-tésztából két felnőtt ökölnyi darabot. A tésztából — megintcsak jól megmosott kézzel —, formáljunk kismadarat. Piros gyöngycukorkából kapjon két szemet; sárga cukorkából illesszünk kettőt a csőr végére.

Tervezte, készítette és fényképezte: KOLTAI ÉVA

Legyen a madárkának nyaka is, hogy arra erősíthessük a zsineget, amivel felfüggesztjük. Ha a madár apró, tegyük a kisült beigli után nyomban a sütőbe. A hűlő tűzhely szép sárgára megsüti.

NYERGES ÁGNES

Vakáció Sárkányéknál

— Na, jól van —, dünnyögte beleegyezően Sárkányapa. Eltolta maga elől a kávéscsészét, kényelmesen hátradőlt a székén, megigazította okuláréját, és kedvenc újságja után nyúlt. — Maradj itt Anyja, te is! Ráér egy kicsit a mosogatás. Fiam, te pedig gyere ide, ülj meg itt az ölemben! Most elmondhatod te is a kívánságodat. Jönnek a téli napok, itt az ideje, hogy elkészítsük tervünket erre az időre: hová megyünk, mit csinálunk szabad időnkben.

— Én korcsolyázni akarok! — vágott közbe máris a kis Hétfejű, legokosabb fejével.

— És aki nem tud korcsolyázni? — aggodalmaskodott a legbutábbik feje.

Már fújták is volna egymásra a lángot, ha Apjuk véget nem vet a vitának.

— Jó, jó, persze, hogy megyünk. De nemcsak korcsolyázásból áll a világ.

— Enni is kell valamikor — kotyogott bele egy másik butuska fej.

— Itt van ni... —, vette vissza a szót Apjuk, s rábökött az újságra — a Veszprémi Színház játssza CSUKÁS ISTVÁN: ÁGACSKA című darabját.

— Ez jó lesz —, szólt bele Édesanya —, meglátogatjuk a zirci nagynénit is. Amíg én megiszom vele egy csésze teát, addig ti ellesztek a színházban.

— De anyu, neked is veszünk jegyet! — szólalt meg a középső sárkányfej, a legszelídebbik.

Sárkányapa folytatta a felolvasást:

— Szolnokon meg az ÉNEKES MADÁR című darabot játsszák... Szegeden meg a MESE A NÉGY SÜVEGRŐL-t. Ehhez mit szóltok?

— Ez jó lesz —, szólalt meg ismét a legokosabb sárkányfej. — Úgy gondolom, hogy odaútban megállunk Kecskeméten, és bemegyünk a SZÓRAKATÉNUSZ JÁTSZÓHÁZBA! Jó?

— Van ott büfé is? Mert én már akkor nagyon éhes leszek! — szólt bele megint az a bizonyos butuska.

— Van, van. Ne félj —, nyugtatta Apja... És ha Pécsre utaznánk a BÓBITA BÁBSZÍNHÁZBA?

— Meg a mecseki barátodhoz. Igaz? A kisbabájukat még úgysem láttuk!

— Bizony, drágaság ide, drágaság oda, egy újszülöttet illik meglátogatni —, gondolkodott el Anyja.

— És veszünk neki ajándékot! Valami jó könyvet! — találta fején a szöget a legokosabb fej. A DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR MESÉI-t!

— Azt nekem is vegyétek meg!

— Én meg a MÁTYÁS KIRÁLY ÉS A SZÁZESZTENDŐS EMBER-t kérem.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

— Nekem meg PULI ÉPÍTŐKOCKÁT vegyetek!

— Meg nekem is... ha meg lehet... enni.

— Az építőkocka nem ennivaló, te kis falánk —, nevette el magát Anyja. — De én teveled *sütök majd valami jó kis süteményt,* még az ünnepek előtt.

— Az *ünnepek alatt* nem sütök, mert akkor *nézzük a tévét!* Lesz SZÜNIDEI MATINÉ! Többször is.

— Engem vigyetek el a TÁNCHÁZBA! Minden csütörtökön este hatkor a Kassák Klubban, Zuglóban. Gyerekeknek külön tartják, a barátnőm mondta. Meg akarom tanulni az *ugróst!*

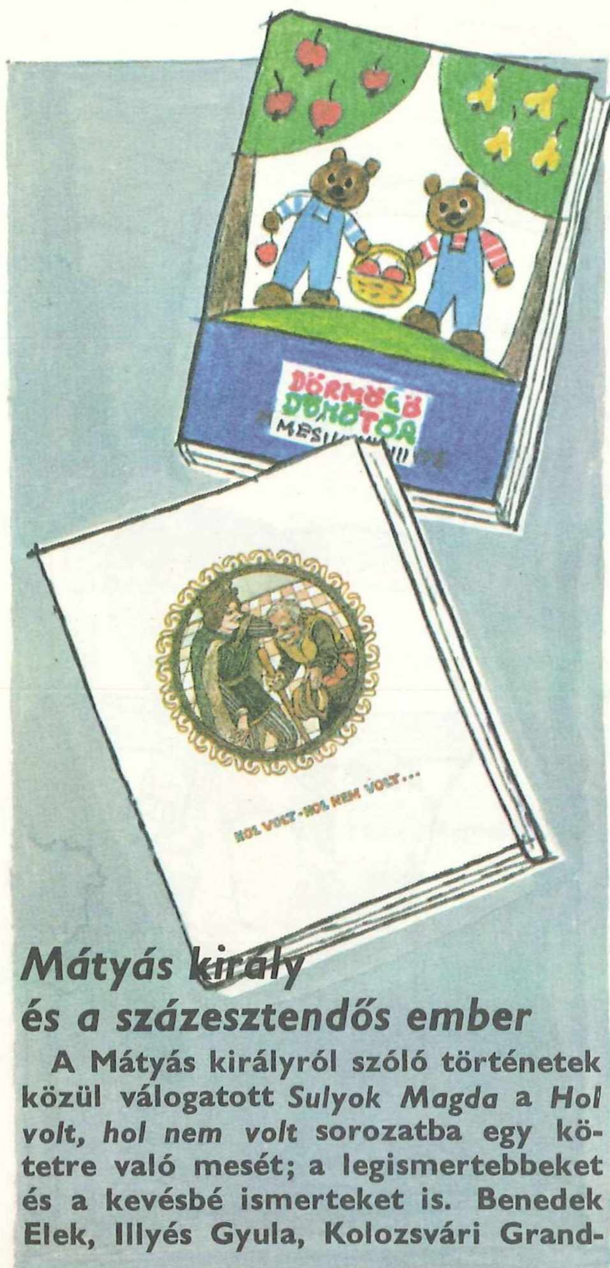
— Jól is állna neked a táncolás —, mosolyodott el Apja a bajusza alatt, de csak ennyit mondott:

— Nem bánom. Most már csak be kell osztani az időt, hogy minden szombatra és a szünidőre egyformán jusson pihenés, fáradság is, kirándulás is a szabadban, színház meg tévé, meg olvasnivaló is —, és egy kis házimunka. Anyátok nem bírja ám egyedül az ünnepi előkészületeket! Rendben van?

— Igeeeen! — kiáltotta egybehangzóan a hét sárkányfej.

A nagy zajban alig hallották a postás csengetését. Meghívót hozott. December 23-ra, a PETŐFI IRODALMI MÚZEUMBA szól —, karácsonyi foglalkozásra.

— Elmegyünk!

Mátyás király és a százesztendős ember

A Mátyás királyról szóló történetek közül válogatott *Sulyok Magda* a *Hol volt, hol nem volt* sorozatba egy kötetre való mesét; a legismertebbeket és a kevésbé ismerteket is. Benedek Elek, Illyés Gyula, Kolozsvári Grandpierre Emil, Lengyel Dénes és Szép Ernő feldolgozásai kerültek ebbe a kötetbe, amelyet minden gyereknek ismerni illik, és ugyanakkor az első, nagyon jó irodalmi élmények közé tartozik.

Mit mesél Dörmögő Dömötör?

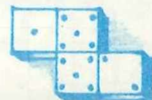
Azt hiszitek a bocsok következő kalandjairól adunk most hírt? Dehogy! Hát akkor miről? Elmondjuk sorjában.

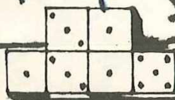
Mint tudjátok, 25 évvel ezelőtt jelent meg először lapunk, a DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR.

Sok üdvözletet kaptunk a születésnapra. Szívből köszönjük valamennyit!

De vár még rátok egy meglepetés: januárban új mesekönyv jelenik meg a könyvesboltok kirakatában. Címe: DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR MESÉI. Több mint tízszer annyi vers, mese és játék van benne, mint egy-egy DÖRMÖGŐ újságban. Csupa régi jóbarát köszön rátok a könyv oldalairól: a DÖRMÖGŐ írói és rajzolói! A szerkesztők a legszebb meséket és verseket válogatták ki a 25 év alatt megjelentekből. Édesanya és Édesapa bizonyára megtalálják köztük legkedvesebb meséiket, amelyeket kicsi korukban Nagyi olvasott fel nekik a DÖRMÖGŐ-ből.

Reméljük, az egész család örül majd DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR MESÉI-nek.

GYÁRFÁS ENDRE:

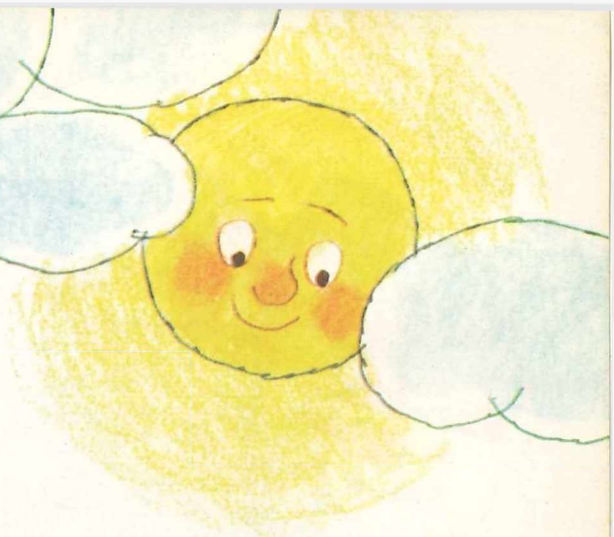
DÖRMÖGŐÉK ÉS A HÓEMBER KALAPJA

Két bocsunk a kert alatt
morzsolgatja a havat.
— Nem túl porlós, nem túl dermedt:
éppen jó lesz hóembernek.

Hamarosan kész a nagy has:
mint egy hordó, oly hatalmas.
Van mellkasa, háta is,
két karja, két válla is.
Óriási hógombócot
gyurmáznak a gyerekek:
ez a feje.
— Ha tud vele
gondolkozni: tegye meg!
— Mi legyen a fejfedője?
— Az a szokás — mondja Marci —,
fazekat kell a hóember
gömbölyű fejébe csapni.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

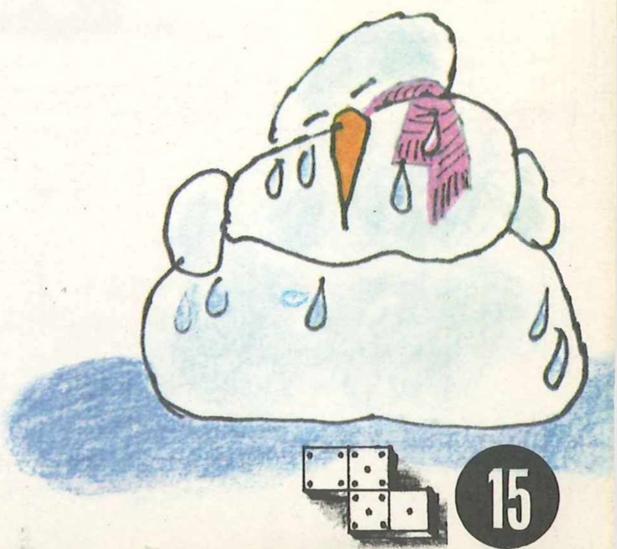

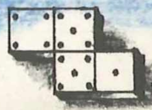
Hazamennek s a konyhában
edények közt matatnak.
— Ez túl kicsi... Az meg túl nagy.
Egy sem való kalapnak.
— A kamrában áll egy bödön...
— Én is tudom. Az jó lenne.
Csak az a baj — sóhajt Berci —,
hogy még lépesméz van benne.

— Olyan nagy baj? — kérdi öccse.
És a válasz: — Nem olyan nagy.
Két kanállal, jó étvággyal
gyürkőzzünk a feladatnak!

Amikor a bödön alján
kaparnak a kanalak,
bocsaink már ásítoznak,
szempillájuk leragad.
Le is dőlnek mind a ketten.
Jól esik a könnyű szender.
Berci félálomban dörmög:
— Kalapra vár a hóember.

Odakint meg kisüt a nap,
hóemberünk egyre apad.
Gyorsan olvad szegény feje,
— már csóválni sincs ideje.

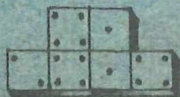

STUIBER ZSUZSA rajzai

HOL A HÓ ?

Képünkön olyan dolgokat látsz, amelyekkel télen vagy tél végén találkozhatsz. Mondd ki hangosan a nevüket, és figyeld meg, hogy *melyiknek a nevében szerepel a hó!* Ha kiválasztottad őket, húzd át a többit, a kiválasztottakból pedig rajzolj egy képet! Nem kell a mienkhez hasonlítania! Lehet rajta bármelyik kiválasztott dologból több vagy kevesebb; lehet egy kicsit más alakjuk vagy helyük; ahogy kedved tartja. Rajzodat küldd el Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
82.0860 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda, képszerkesztő: Kovács Endre,